

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztálvozás

708

Szerző:

Cím: **Élénk a művásár**

Hely: **Műcsarnok**

Idő: **'1920'**

Forrás: **Az Ujság**

Személy:

Bp.
(Hely)

1920. VI. 17
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Közp. nyomt. XX. cs. 23.

Élénk a művásár.

(A Műcsarnok tavaszi tárlatának nekorderedménye. — Megdrágult a művészet. — Uj vevők.)

— Az Ujság tudósítójától. —

Az általános pénzelrejtés idején a nagypénzü emberiség mohón vásárolt mindenféle műtárgyat, mert úgy látszott, hogy a bizonytalan papírospénznél még a festmény és a szobor is — mennyire lebecsülték még nem sokkal azelőtt az ilyen holmit a hirtelen szerzett pénzüek! — jobban megőrizi a vagyont. A lebélyegzés azonban véget vetett a pénzüket féltők szurkolásának s úgy látszott, hogy e mesterséges nagy megkönnyebbülés után a pénz nem igyekszik már műtárgyakba menekülni. Nagyjában úgy is volt. Egyes művészeinktől sűrűn hallottunk afféle panaszt, hogy a műtárgy-konjunktúrának vége s kezdődik a szorongás és nyomorgás korszaka. Érdekesnek ígérkezett azért a Műcsarnok most zárult tavaszi kiállításának anyagi eredményéről felvilágosítást kapni. Paur Géza, a Műcsarnok kitűnő műtárosa, kit legutóbb az intézet főtitkárának hívták meg, szokott szivességével bocsátotta rendelkezésünkre a kívánt adatokat.

— Még soha olyan sikeres tavaszi tárlatunk nem volt, mint ez a mostani, — mondotta Paur Géza. — A siker a tárlat állandó látogatottságában és az eladott művek végső összegében jutott kifejezésre. Míg egyébkor május hava már holt évadnak számított, melyben a Műcsarnok helyiségében kongott az üresség, az idén az első három héten rendkívülinek volt mondható a közönség érdeklődése. A későbbi hetekben is annyi volt a látogató, hogy a tárlatot e miatt két héttel meg kellett hosszabbítani. Kiállításra került összesen 597 mű. Nem eladó volt belőle 71 darab, elkelt 74 darab. Befolyt pedig az eladásokból 760.000 korona. Ha ezt az eredményt hozzámérjük az idei téli tárlatunk eddig páratlan eredményéhez (94 eladott mű 504.740 korona értékben), mindjárt nyilvánvaló lesz mostani tavaszi tárlatunk sikere. Békeidőben tavaszi tárlataink jövedelme soha meg nem haladta a 30—32.000 koronát. Ha a pénz értékesülékenységének megfelelően tizzel elosztjuk is a 760.000 koronát, az idei kiállítás eredménye akkor is több mint kétszeres jobb a békeidőbeli tavaszi tárlatokénál.

— Örvendetes, hogy ez az összeg körülbelül ugyanannyi művész között oszlik meg, mint a hány műtárgy elkelt. Az egyes műtárgyak ára persze lényegesen különbözik a békeidők áraitól. Átlag tízszer akkora. Természetes, sőt igen szerény méretű ez az emelkedés, ha meggondoljuk, hogy a művészet eszközei és anyagai átlag 100—120 százalékkal lettek drágábbak. A legnagyobb mennyiségben fogyasztott festékek, a kremi fehérnek például 1 korona 60 fillérbe

került a nagy tubusa békeidőben; ma belekerül 80—120 koronába. Szertelen drága lett a festővászon is. S mindezek az anyagok azonfelül csak korlátozott mennyiségben vannak a piacon. A minőségük is rosszabb, mint hajdan. Főszállitónk Németország volna, de festőanyagok behozatalát megnehezíti maga Németország a kiviteli vámjaival és a mi kormányunk a terhes behozatali vámokkal. Érdekes, hogy Ausztria jóval enyhébb elbánásban részesül Németország részéről, mint mi, jóllehet a versaillesi szerződés egyenesen megtiltja Németországnak a preferenciális vám-tételek alkalmazását. A műtárgy-produkció anyagairól szólva utolsónak hagytam meg a keretet. Az t. i. a legnagyobb-gondja ma minden festőnek. Abban ugyan behozatalra kevésbé szorulunk, de az ára ennek a kelléknek nőtt meg leginkább. A mi keret azelőtt 70—80 koronába került, azért ma 1500 koronát kell megadni. És hozzá be kell érni a békeidőbelinél jóval selejtesebb minőségűvel. Léckeret egyáltalában nem kapható, a Blondel-kerettől vagy egyéb aranyozott kerettől az veszi el az ember kedvét, hogy az arany, a mit hozzá felhasználnak, egyáltalán nem arany, hanem rut hatású szurogátum. Az igazi arany hiánya arra kényszerítette rá a keretesinálókat, hogy mind több teret engedjenek kereteiken a patinának. A jól sikerült, mesterséges patinával bevont aranyos keret azután a legtöbb képnek egyenesen használ.

— Hogy kik voltak a tavaszi tárlat vásárlói? Neveikkel nem szolgálhatok, de annyit elmondhatok, hogy legfeljebb 3—4 régi műpártoló vagy gyűjtő akadt a vásárlók között. A többi mind új ember volt. Teljességgel új és ismeretlen nevi. Nagyjából kétszeres kereskedő- és iparosember.

háziyomdaja 1919.